

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/365/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313211525
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4313211525.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., ul. Q. XX, proti odporcovi: Mestský úrad Šahy, so sídlom Šahy, Hlavné námestie 1, o vydanie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniam Okresného súdu Levice zo dňa 16. augusta 2013 č. k. 9C/256/2013-25 a zo dňa 9. septembra 2013 č. k. 9C/256/2013-49, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 16. augusta 2013 č. k. 9C/256/2013-25 zrušuje a konanie zastavuje.
Uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 9. septembra 2013 č. k. 9C/256/2013-49 p
otvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (súd prvého stupňa) uznesením zo dňa 16. augusta 2013 č. k. 9C/256/2013-25 návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia poukázal na to, že navrhovateľka v podanom návrhu z 11.06.2013 žiada, aby súd predbežným opatrením uložil odporcovi povinnosť vydať jej a jej manželovi T. A. potvrdenie o trvalom pobyte na adrese ul. K. XXXX/X, V., čo odôvodnila tým, že vyše dva roky nemajú s manželom platné občianske preukazy, čo je v rozpore so zákonom a je potrebné to okamžite riešiť. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 20.02.1997 sp. zn. 29Co 377/1996 jej bola uložená povinnosť vystať sa z bytu na ul. K. XXXX/X, V. po zabezpečení náhradného bytu, ktorý jej však doposiaľ nebol pridelený a Mestský úrad V. jej odmieta vydať potvrdenie o trvalom pobyte na tejto adrese pre účely vybavenia si občianskeho preukazu. Naliehavosť vydania predbežného opatrenia podľa jej názoru vyplýva z toho, že už vyše dva roky nemá platný občiansky preukaz a aby si ho mohla zadovážiť, potrebuje potvrdenie o trvalom pobyte.

Súd zistil, že manželstvo navrhovateľky a terajšieho vlastníka bytu na ulici K. XX, V. V. N. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Levice zo 07.12.1995 č. k. 6C/290/1995-12, právoplatným 28.12.1995. Rozsudkom Okresného súdu Levice z 07.08.1996 č. k. 10C/137/1996-23 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 20.02.1997 č. k. 29C/377/1996-54 bolo rozvedeným manželom zrušené právo spoločného nájmu bytu nachádzajúceho sa v V. na ulici K. 1, výlučným nájomcom sa stal bývalý manžel navrhovateľky a navrhovateľka bola povinná byť vypratať a vystať do 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 26.05.1997. V súčasnosti je V. N. vlastníkom uvedeného bytu. Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 9C/78/2010 možno zistiť, že odporca zabezpečil navrhovateľke náhradný byt na ulici K. XX, číslo bytu X, D., poschodie v V., čo vyplýva z výzvy Mesta V., adresovanej bytovému podniku v V. dňa 26.09.2001 na uzatvorenie nájmovej zmluvy s navrhovateľkou. Z potvrdenia bytového podniku Energo bytos, s.r.o. Šahy z 15.10.2001 možno zistiť, že navrhovateľka s manželom ponúkaný byt neprevzali. V registri obyvateľov je navrhovateľka hlásená k pobytu od 03.08.2009 v obci V.. Po citácii ustanovení § 74 ods.1 a § 76 ods.1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku súd uviedol, že z doposiaľ zistených skutočností nevyplýva, že by bolo naliehavo potrebné predbežným opatrením dočasne upravovať pomery navrhovateľky, ktorá je v súčasnosti v centrálnom registri obyvateľov hlásená k pobytu v Meste V. od 03.08.2009, a tak pri podaní žiadosti o vydanie občianskeho preukazu sa nemusí preukazovať iným potvrdením o pobyte. Len skutočnosť, že

dva roky nemá platný občiansky preukaz ešte neodôvodňuje potrebu rozhodovať o dočasnej úprave pomerov predbežným opatrením, keď takého rozhodnutie je len predbežné a len dočasne upravuje pomery účastníka. Okrem toho vôbec nie je istá oprávnenosť dožadovať sa zaevidovania trvalého pobytu na uvedenej adrese, lebo s poukazom na už uvedené skutočnosti možno o tom pochybovať. Podmienky prihlasovania sa občanov na trvalý alebo prechodný pobyt v Slovenskej republike upravuje zák. č. 253/1982 Zb. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Súd je toho názoru, že vzhľadom na zistené skutočnosti vyhovením návrhu by sa predbehlo rozhodnutiu o veci samej. V závere odôvodnenia súd poukázal na to, že návrh navrhovateľky má vady, pretože odporca nie je celkom nesprávne označený, nakoľko ide o správny orgán a je celkom zrejmé, že ide o Mesto Šahy, a tak aj správne označenie je Mesto Šahy. Už aj táto okolnosť dáva dôvod na zamietnutie návrhu.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konštatovala, že už niekoľkokrát uviedla a dokázala, že náhradný byt jej k dnešnému dňu nebol zabezpečený, odporca s ňou nikdy nemal spor o zabezpečenie náhradného bytu, preto ani nemal právny dôvod ani právo zabezpečiť jej náhradný byt, a teda ani právny dôvod a právo poselať bytovému podniku výzvu na uzatvorenie nájomnej zmluvy s ňou. Nájomné zmluvy sa v bytovom komplexe uzatvárali so všetkými nájomcami na dobu určitú. To znamená, že ani v prípade, že odporca by bol mal právny dôvod alebo právo zabezpečiť jej náhradný byt, odporcom (podľa sudkyne) byt nebol zabezpečený v súlade so zákonom, pretože údajne zabezpečený byt nebol zabezpečený na dobu neurčitú. Podľa zákona je doba neurčitá rozhodujúcou podmienkou zabezpečenia bytu. Vo veci určenia užívacích práv k bytu 1202/1 na ul. K. X v V. a zabezpečenia náhradného bytu bol účastníkom konania V. N. a ona ako povinná. V. N. jej k dnešnému dňu neoznámil, že jej zabezpečil náhradný byt. Neexistuje rozsudok, ktorým by bol súd vyriekol, že zabezpečený náhradný byt bol adekvátnou bytovou náhradou, ktorú neprijala, preto zaniklo jej právo na byt XXXX/X na ul. K. X v V. užívať. Ak je vlastníkom bytu na ul. K. XX v V. V. N., nie je pravdivé tvrdenie sudkyne, že „zo spisu 9C/78/2010 možno zistiť, že odporca navrhovateľke zabezpečil náhradný byt na ulici K. XX“, pretože ten byt je podľa tvrdenia samotného odporcu vlastníctvom V. N.. Odporca nemôže ponúknuť majetok inej osoby ako náhradný byt, pretože ním nedisponuje a predovšetkým nebol účastníkom konania vo veci zabezpečenia bytu. Z predmetného uznesenia teda vyplýva, že V. N. odkúpil od Mesta Šahy dva byty, pretože sudkyňa uvádza: „Súd zistil, že manželstvo navrhovateľky a terajšieho vlastníka bytu na ulici K. 1, V. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Levice zo 07.12.1995 č.k. 6C 290/95-12“. Týmto rozsudkom bolo rozvedené manželstvo navrhovateľky s V. N., z toho vyplýva, že V. N. odkúpil od Mesta Šahy dva byty, čo je v rozpore so zákonom. Odpredaj bytu v roku 2003 V. N. a zrušenie záznamu navrhovateľky o trvalom pobyte v roku 2009 boli urobené v rozpore so zákonom. Keď Mesto Šahy v roku 2009 zrušilo jej záznam o trvalom pobyte, vedelo, že náhradný byt jej zabezpečený nebol, keďže v roku 2003 po odpredaji bytu o tejto skutočnosti mesto doporučenou poštou niekoľkokrát informovala Mesto teda neplnilo podmienku § 7 ods. 1 písm. f/ zákona č. 496/2008 Z. z., podľa ktorej „Ohlasovňa záznam o trvalom pobyte zruší na návrh vlastníka alebo všetkých spoluvlastníkov budovy alebo jej časti podľa § 3 ods. 2 občianovi, ktorý nemá k budove alebo jej časti žiadne užívacie právo.“ Naopak, mesto úmyselne porušilo zákon, pretože zrušilo jej záznam o trvalom pobyte, pričom mu bolo známe, že má k nehnuteľnosti užívacie právo, preto tu ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Práve z dôvodu, že naďalej mieni byť prihlásená na ul. K. XXXX/X v V., sa nedožaduje zaevidovania trvalého pobytu na uvedenej adrese, ako to nesprávne uvádza sudkyňa. Zaevidovanie pobytu stanovuje § 3 zákona č. 496/2008, to však nie je predmetom tejto veci, ako to uvádza sám odporca, ktorý sa vo veci zrušenia záznamu o trvalom pobyte odvoláva na § 7 ods.1 písm. f/ predmetného zákona. Na vec sa skutočne vzťahuje § 7 ods.1 písm. f/ relevantného zákona, ktorý rieši zrušenie pobytu a ktorý mesto porušilo. Ako to vyplýva i z pomenovania jej návrhu, dožaduje sa toho, aby súd vydal predbežné opatrenie vo veci určenia povinnosti vydať potvrdenie na základe skutkového stavu a takto znie aj jej návrh. Nedožaduje sa teda zaevidovania na trvalý pobyt, pretože odhlásená de iure nikdy nebola, ale sa dožaduje toho, aby správny orgán rešpektoval existujúci skutkový stav a zákony Slovenskej republiky. Ak súd len podotýka, že návrh navrhovateľky má vady, pretože odporca nie je celkom nesprávne označený, tak to len podotýka, preto založiť zamietnutie návrhu na niečom, čo súd len podotýka, je v rozpore so zákonom. Ak mal jej návrh naozaj vady a neodstránila ich ani po výzve, ako to vyplýva z tvrdenia sudkyne, sudkyňa mala povinnosť návrh zamietnuť na základe toho. Dôkazom toho, že odporca bol celkom správne označený je, že návrh na vydanie predbežného opatrenia bol Okresnému súdu Levice doručený 11.06.2013 a už 13.06.2013, teda o dva dni neskôr, bolo Okresnému súdu Levice doručené stanovisko odporcu, o ktoré sudkyňa požiadala. Dokázala teda okamžite a presne označiť okruh účastníkov konania a bez problémov kontaktovať odporcu, pretože to

jednoznačne vyplynulo z jej návrhu. Napriek tomu ju 10. júna 2013, teda takmer celý mesiac po tomto vyzýva, aby presne označila okruh účastníkov konania, ktorý jej bol známy už 11.06.2013. Zaujatosť sudkyne je zrejmá. Odporca bol navrhovateľkou celkom presne identifikovaný, ako to vyplýva z návrhu i postupu sudkyne. Keďže už z výzvy, ktorou ju sudkyňa vyzýva, aby svoj návrh opravila a doplnila vyplýva, že sudkyňa posudzuje vec natoľko nesprávne v plnom rozsahu, že jej bolo zrejmé, že je voči nej zaujatá, a že jej rozhodnutie bude „šité na mieru“ odporcu z dôvodov, ktoré uviedla vo svojom návrhu z 10.06.2013 i stanovisku z 05.08.2013, teda z dôvodov spáchania závažných trestných činov s trestnou sadzbou až na doživotie, ako to vyplýva zo sudkyňou citovaného spisu 9C/78/2010, ktoré dokumenty však sudkyňa zamlčala, preto navrhla, aby vo veci nekonala a nerozhodla, ale ona napriek tomu rozhodla tak, ako sudca s dlhoročnou praxou rozhodnúť nesmie. Takéto rozhodnutie očakávala, pretože s touto sudkyňou má veľmi zlé skúsenosti už z roku 2002, kedy sústavne rozhodovala v prospech jedinca, o ktorom vedela, že ju roky týral, a ktorý sa jej dcéru i ju pokúsil zavraždiť motorovo pílou. Až súd druhého stupňa rozhodol v súlade so zákonom. Je pozoruhodné, že všetky jej podnety podané na Okresný súd Levice sú prideľované tejto sudkyňi.

Keďže účastníkov konania označila presne už v návrhu na vydanie predbežného opatrenia, nie je potrebné žiadnemu súdu preukazovať bezodkladnú potrebu, ba i povinnosť mať občiansky preukaz v súlade so zákonom, pretože to ustanovuje zákon. Je povinnosťou správneho orgánu vydať potvrdenie o trvalom pobyte na základe skutkového stavu - náhradný byt jej zabezpečený nebol, teda zrušenie záznamu o jej trvalom pobyte bolo vykonané v rozpore so zákonom, naďalej teda platí záznam uvedený na rozsudku KS Nitra 29Co/ 377/96 zo dňa 20.02.1997. Z návrhu vyplýva, čoho sa mieni domáhať vo veci samej. Navrhla, aby súd druhého stupňa zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v plnom rozsahu a určil, že odporca je povinný navrhovateľke a jej manželovi T. A. vydať potvrdenie o trvalom pobyte na adresu ul. K. č. XXXX/X, XXX XX V. s okamžitou platnosťou.

Okresný súd Levice potom uznesením zo dňa 9. septembra 2013 č. k. 9C/256/2013-49 návrh navrhovateľky na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov zamietol. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že navrhovateľka podala dňa 11.08.2013 návrh na vydanie predbežného opatrenia a nakoľko návrh mal vady, súd vyzval navrhovateľku na odstránenie vád podania uznesením z 08.07.2013 č. k. 9C/256/2013-18, a keďže navrhovateľka tieto vady neodstránila, súd uznesením zo 16.08.2013 č. k. 9C/256/2013-25 podanie odmietol. Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie a súčasne podala žiadosť o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, k žiadosti pripojila „Tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka...“ v ktorom uviedla, že je vydatá, jej manžel nie je nikde zamestnaný a nemá žiadny príjem, ona ho vyživuje. Od septembra 2010 poberá starobný dôchodok, jeho výšku neuviedla a ani nepripojila potvrdenie o jeho výške, je nemajetná, žije v podnájme s mesačným nájomným 260 eur a spláca dva úvery vo výške spolu 10.600 eur. Vzhľadom k tomu, že z návrhu na vydanie predbežného opatrenia je možno dôvodne predpokladať, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva, súd s poukazom na ustanovenie § 138 ods.1 OSP zamietol žiadosť navrhovateľky o oslobodenie od súdneho poplatku z návrhu. Poukázal na to, že na tunajšom súde sa v minulosti viedli konania týkajúce sa práve predmetného bytu na ul. K. XXXX/X v V. a s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania v uvedených veciach, najmä v konaní 9C/78/2010 je možné dôvodne predpokladať, že navrhovateľka si svoje práva predbežným opatrením uplatňuje bezúspešne. V prípade rozhodnutia súdu predbežným opatrením by sa prejudikovalo rozhodnutie o veci samej. Podanie okrem toho má aj iné vady, na ktoré súd upozornil vo výzve na ich odstránenie, čo navrhovateľka nebrala do úvahy, a tak aj pre tieto iné prekážky sa javí byť uplatnenie práva bezúspešné.

Navrhovateľka podala včas odvolanie aj proti tomuto uzneseniu, ktoré odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho zisteného skutkového stavu, nesprávneho posúdenia veci v plnom rozsahu a nepravdivých tvrdení sudkyne. Z vyjadrenia sudkyne vyplýva, že na odstránenie údajných chýb jej návrhu ju sudkyňa vyzvala 34 dní pred tým, ako návrh podala. Skutočnosť je taká, že návrh podala už 10.06.2013. Návrh nemal vady, preto z dôvodu objektívnej absencie vád tieto nebolo možné odstrániť, ani keby to bola chcela urobiť. Čo neexistuje, to sa nedá odstrániť. Pozoruhodná je veta sudkyne: „ Keďže navrhovateľka tieto vady neodstránila, súd uznesením zo 16.08.2013 č.k. 9C/256/2013-23 podanie odmietol.“ Toto tvrdenie nie je pravdivé, pretože nikde v predmetnom uznesení nie je uvedené, že súd podanie odmietol z dôvodu neodstránenia vád a ani z celého uznesenia nie je jednoznačne zrejmé, prečo bol jej návrh zamietnutý. Výšku svojho dôchodku neuviedla a potvrdenie o jeho výške nepredložila, pretože o to dotazník nežiadal. Okrem toho je povinnosťou súdu tvrdenie účastníkov konania overiť, prípadne, ak jej podanie nebolo úplné, súd ju mal vyzvať, aby ho doplnila. Ak to súd urobil vo veci jej návrhu na vydanie predbežného opatrenia - zdôrazňuje, že účelovo, pretože to nebolo potrebné - mal to urobiť i v prípade návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, pretože to vyplýva zo zákona. Sudkyňa tvrdí, že z návrhu na vydanie predbežného opatrenia je možné dôvodne

predpokladať, že ide o bezúspešné uplatňovanie práva, preto jej návrh na oslobodenie od súdneho poplatku zamietol. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože sudkyňa opäť žiadne konkrétne dôkazy, na ktorých svoj „dôvodný predpoklad“ založila, neuviedla. Ani to nebolo možné, pretože takéto dôkazy neexistujú. Sudkyňa nenapíše správne ani rozhodujúce dátumy, tvrdí, že nevie, kto je odporca, hoci si s ním vymieňa korešpondenciu, nevie, kto je a kto nie je účastníkom konania, mylí si byť č. 1 s č. 12, jej tvrdenia sú opakovanie nepravdivé, zámerne kladie prekážky k uplatneniu práva, hoci tým trpia chránené osoby, pritom však tvrdí, že nie je zaujatá a kvôli tejto sudkyňi od 10. júna 2013 nebolo rozhodnuté. V tejto veci sa už úplne stratil význam inštitútu predbežného opatrenia. Je evidentné, že konanie sudkyne je účelové. Sudkyňa neuvádza, ktoré veci má na mysli, keď sa zmieňuje o „dokazovaní v uvedených veciach“. Je to preto, lebo žiadne uvedené veci, ktoré by potvrdzovali tvrdenie sudkyne o tom, že je možné dôvodne predpokladať, že si svoje práva predbežným opatrením uplatňuje bezúspešne, neexistujú. Pojem „je možné predpokladať“ je bez dôkazov nejasný a v tomto prípade je tomu tak. Sudkyňa už v minulosti v iných veciach predpokladala niektoré skutočnosti a nadriadený súd potom vyriekol, že jej predpoklady boli mylné - je to napr. vec 9C/59/2002. Z veci 9C/78/2010 ani v najmenšom nevyplýva, že „je možné dôvodne predpokladať, že s poukazom na výsledky dokazovania“ si svoje práva predbežným opatrením navrhovateľka uplatňuje bezúspešne. Okrem skutočnosti, že jej byť nebol zabezpečený, čo nevyvrátiteľne dokázala, neúspešnosť uplatňovania jej práv nevyplýva z veci 9C/78/2010 najmä preto, lebo v tejto veci sa nekonalo žiadne dokazovanie, lebo vec bola vzatá späť. Uznesenie o tom, že súd vyhovel návrhu na späťvzatie návrhu bez toho, aby bolo vo veci čo len vytyčené pojednávanie a vo veci sa konalo dokazovanie, vydala samotná JUDr. Rennerová. Opäť teda jej tvrdenie nie je pravdivé. Je nepochopiteľné, ako môže sudca, ktorý zložil prísahu, systematicky konať takýmto spôsobom a byť sudcom v demokratickom štáte. Návrh na vydanie predbežného opatrenia, v ktorom je obsiahnuté prejednanie rozhodnutia vo veci samej, nemôže byť dôvodom na zamietnutie návrhu, práve naopak, predbežné opatrenie je potrebné vydať, pretože je to v záujme dvoch týraných, takmer zavraždených chránených osôb. Ak napr. súd predbežným opatrením určí dieťa do starostlivosti jedného z rodičov, práve tým, že tento rodiča predbežným opatrením uznal za lepšieho opatrovateľa ako druhého rodiča, prejednáva tým výsledok riadneho konania, teda že dieťa bude aj v riadnom konaní prisúdené tomu, komu bolo prisúdené predbežným opatrením. Je to zákonný postup, preto ani tento argument sudkyne neobstojí. Z uvedeného dôvodu navrhla, aby súd vydal uznesenie, ktorým priznáva navrhovateľke oslobodenie od súdneho poplatku za podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal odvolania navrhovateľky v zmysle 212 ods. 2 OSP a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 16. augusta 2013 č. k. 9C/256/2013-25 je treba podľa § 221 ods. 3 OSP zrušiť a konanie zastaviť v zmysle § 104 ods.1 veta prvá OSP pre nesplnenie podmienok konania a uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 9. septembra 2013 č. k. 9C/256/2013-49 ako vecne správne podľa § 219 ods.1 OSP potvrdiť.

Podľa § 74 ods. 1 OSP pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 74 ods. 2 veta in fine OSP účastníkmi konania sú tí, ktorí by nimi boli, keby išlo o vec samu.

Podľa 75 ods. 2 OSP návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v záujme maloletého dieťaťa; ak ide o odovzdanie dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby, ktorá nie je blízkou osobou maloletého dieťaťa, k návrhu musí byť doložený doklad preukazujúci zapísanie do zoznamu žiadateľov podľa osobitných predpisov. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. Návrh musí ďalej obsahovať aj označenie fyzickej osoby, ktorej má byť maloleté dieťa zverené do starostlivosti, alebo označenie zariadenia na výkon rozhodnutia súdu, do ktorého má byť maloleté dieťa umiestnené. Návrh podľa odseku 8 musí obsahovať aj výšku zábezpeky na náhradu ujmy.

Podľa § 75 ods.6 OSP súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 76 ods.1 písm. f) OSP predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 79 ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

Podľa § 19 ods. 1 OSP spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti inak ten, komu ju zákon priznáva.

Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 OZ).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona obecný úrad je výkonným orgánom obecného zastupiteľstva a starostu. Obecný úrad zabezpečuje organizačné a administratívne veci obecného zastupiteľstva a starostu, ako aj orgánov zriadených obecným zastupiteľstvom.

Podľa § 24 ods. 3 zákona, úlohy obecnej rady a obecného úradu plní v mestách mestská rada a mestský úrad.

Podľa § 7 ods. 1 písm. f) zákona č. 253/1998 Z. z. v platnom znení ohlasovňa záznam o trvalom pobyte zruší na návrh vlastníka alebo všetkých spoluvlastníkov budovy alebo jej časti alebo nájomcu, ak je budova alebo jej časť v nájme občana, ktorý nemá k budove alebo jej časti žiadne užívacie právo; návrh nemožno podať voči vlastníkovi, spoluvlastníkovi, manželovi alebo nezaopatrenému dieťaťu vlastníka, spoluvlastníka alebo nájomcu.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 OSP, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu a začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 221 ods. 3 OSP, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, zruší rozhodnutie, len ak zastavuje konanie.

Vo všeobecnosti o predbežných opatreniach platí, že ich účelom je rýchla, i keď dočasná úprava právnych (nielen faktických pomerov) účastníkov, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci prípadne ešte nevykonateľného alebo očakávaného rozhodnutia (exekučného titulu). Vydanie (nariadenie) predbežného opatrenia predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku) bez pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, pričom zásadne neprejudikuje práva a záujmy účastníkov riešené v konaní vo veci samej.

Spodná časť formulára

Už z návrhu na vydanie predbežného opatrenia (z jeho petitu) musí byť zrejmé, čoho sa navrhovateľ mieni domáhať v budúcom konaní vo veci samej, a teda akú žalobu mieni podať. Ak z petitu návrhu na predbežné opatrenie nemožno zistiť vzťah obsahu predbežného opatrenia k predmetu budúceho konania, súd takýto návrh bez ďalšieho skúmania zamietne, pretože súd nemá možnosť zistiť, na čo by malo slúžiť toto dočasné opatrenie slúžiace na ochranu práva navrhovateľa.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka sa proti odporcovi Mestský úrad, oddelenie správne a organizačné, Hlavné námestie 1, 936 01 Šahy domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť navrhovateľke a jej manželovi T. A. vydať potvrdenie o trvalom pobyte na adresu XXXX/X, ul. K., XXX XX V. s okamžitou platnosťou.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia ohľadne v návrhu označeného odporcu uviedol, že návrh navrhovateľky má vady, pretože odporca nie je celkom nesprávne označený a nakoľko ide o správny orgán, je celkom zrejmé, že ide o Mesto Šahy a tak správne označenie je Mesto Šahy.

Keďže ide o konanie, bolo možné začať len na návrh a nie ex offo (z úradnej povinnosti), súd prvého stupňa ani nemohol bez súčinnosti s navrhovateľkou v úvodnej časti napadnutého uznesenia zmeniť

označenie odporcu a označiť za neho Mesto Šahy, hoci navrhovateľka jednoznačne za odporcu označila Mestský úrad, oddelenie správne a organizačné, Hlavné námestie 1, 936 01, Šahy a nie Mesto Šahy. Súd prvého stupňa preto bude v zmysle § 222 ods. 3 OSP povinný opraviť úvodnú časť (záhlavie) napadnutého uznesenia podľa § 164 OSP a ako odporcu uviesť navrhovateľkou označený subjekt.

Odvolačný súd sa zaoberal otázkou právnej subjektivity Mestského úradu Šahy, ktorý bol v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia označený navrhovateľkou ako odporca, ktorému mal súd uložiť povinnosť uvedenú v petite návrhu, a teda sa zaoberal jeho pasívnou legitimáciou. Takto označený odporca však nemá právnu subjektivitu, a preto mal prvostupňový súd konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a so svojimi finančnými prostriedkami (čl. 65 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 1 ods. 1 druhá veta zákona č. 369/1990 Zb.). Obecný úrad je výkonným orgánom obecného zastupiteľstva a starostu, pričom úlohy obecnej rady a obecného úradu plní v mestách mestská rada a mestský úrad; zabezpečuje organizačné a administratívne veci obecného zastupiteľstva a starostu, ako aj orgánov zriadených obecným zastupiteľstvom. Obecný úrad najmä zabezpečuje písomnú agendu orgánov obce a orgánov obecného zastupiteľstva a je podateľňou a výpravňou písomností obce, zabezpečuje odborné podklady a iné písomnosti na rokovanie obecného zastupiteľstva obecnej rady a komisií, vypracúva písomné vyhotovenia všetkých rozhodnutí starostu vydaných v správnom konaní, vykonáva nariadenia, uznesenia obecného zastupiteľstva a rozhodnutia starostu (§ 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb.). Z uvedeného vyplýva, že zákon o obecnom zriadení nepriznal obecnému úradu, resp. mestskému úradu, právnu subjektivitu, tú má len obec (resp. mesto).

Subjekt označený v návrhu navrhovateľky ako odporca, nie je spôsobilý byť nositeľom práv a povinností, nemá právnu subjektivitu a napokon, takto označený subjekt ani neexistuje. Nedostatok hmotnoprávnej, a tým zákonite i nedostatok procesnej spôsobilosti byť účastníkom konania, je takým nedostatkom podmienky konania, ktorý je neodstrániteľný a jeho zákonom predpokladaným následkom je zastavenie konania. Odvolačný súd konštatuje, že túto vadu konania nemožno odstrániť postupom podľa ust. § 43 OSP, pretože nejde o vadu návrhu, spočívajúcu v jeho nesprávnosti alebo neúplnosti. Súd ani nemohol navrhovateľku poučiť, koho má podľa hmotného práva žalovať, pretože by to bolo v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania. Išlo by totiž o poučenie, koho má navrhovateľka žalovať podľa hmotného práva, teda o otázku tzv. pasívnej legitimácie. Súd prvého stupňa mal preto konanie o nariadenie predbežného opatrenia podľa § 104 ods. 1 prvá veta OSP zastaviť. Keďže tak nerozhodol, odvolačný súd musel napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa výroku o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 221 ods. 3 OSP zrušiť a konanie vo veci zastaviť podľa § 104 ods. 1 prvá veta OSP.

Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa zo dňa 9. septembra 2013 č. k. 9C/256/2013-49, ktorým zamietol návrh navrhovateľky na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, odvolačný súd toto uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil, pretože v predmetnej veci je zrejmé, že išlo o bezúspešné uplatňovanie práva, keďže navrhovateľka v návrhu ako odporcu označila za účastníka odporcu, ktorý nemá právnu subjektivitu. Za svojvoľné uplatňovanie práva totiž v zmysle § 138 ods. 1 OSP možno považovať skutočnosť, ak navrhovateľ ako účastník konania označí za odporcu subjekt, ktorý nemá právnu subjektivitu, pričom takýto nedostatok podmienky konania nemožno odstrániť. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.